

stande i en Række Billeder af mishandlede Hænder og Arme, og den viser os en Række Billeder af de Pligtens Ofre, der i særlig Grad rammes af denne Industri paa Grund af den lange Arbejdstid. Denne Pjece oplyser paa Grundlag af en officiel Statistik, at Savværkerne staa højest med Ulykkestilfælde, og at det største Antal Ulykker indtræffer i Arbejdstidens sidste Timer. Sygedagene i Savværksindustrien opgives for 1910 til 15,7 pr. Medlem, medens det normale, som jeg før sagde, er 7,6 pr. Medlem af Sygekasserne.

Pjecen viser derfor tydeligt, at der i dette Fag er stor Trang til at forkorte Arbejdstiden; og Resultatet af de Forhandlinger, der ere førte i dette Foraar, forekommer mig at være et talende Vidnesbyrd om, at skal der ske noget nyttebringende paa dette Omraade, er det nødvendigt at skride til Lovforanstaltninger. Det er jo uhyre smaa Skridt, man kommer frem ved den almindelige Regulering, som finder Sted efter Forhandlinger. Arbejdsgiverne have navnlig i dette Foraar vist en meget stærk Modstand overfor alle Krav fra Arbejdernes Side trods det, at en Mængde af de Industrier, jeg her har tilladt mig at nævne, er Industrier, som kunne siges at være velstillede, og som give et pænt Udbytte af deres Virksomhed. Papirfabrikker, Savværker og Sukkerfabrikker og meget andet høre jo dog til den Slags Industrier i vort Land, der ikke kunne siges at mangle Udbytte af Virksomhederne. Men det Svar, der har lydt til Arbejderne under de Forhandlinger, der have været førte, har jo været alt andet end gunstigt, og det, der et Øjeblik syntes at skulle blive Følgen af, at Arbejderne fremsatte deres Ønsker, var en samfundstruende Storlock-out, en Arbejdskrig, som sikkert vilde have rystet ved adskilligt i vort Samfund, om den var kommen til Udbrud, hvilket utvivlsomt kun forhindredes ved, at Arbejderne viste en Resignation, som var i høj Grad beundringsværdig, da de foretrak Freden fremfor Krigen, selv om de maatte opgive de berettigede Ønsker; de i dette Foraar havde fremsat i visse Fag. Naar vi, som sagt, se paa disse Virksomheder, som jeg her har tilladt mig at nævne, maa det sikkert indrømmes, at de have den økonomiske Evne til at give Arbejderne en Indskrænkning i Arbejdstiden. Papirfabrikkernes toldbeskyttede Industri, der giver 15 pCt. i Udbytte, og Sukkerfabrikkerne, der give en 33 pCt. i Udbytte, ere sikkert Virksomheder, som

vel ere i Stand til at bære en saadan Indskrænkning af Arbejdstiden, der i saa høj Grad tiltrænges. Gasværkerne, af hvilke henved Halvdelen drives af private Selskaber, maatte ogsaa være i Stand dertil. Naar det er saaledes, at en Række Virksomheder have et Kapitalmonopol, i Kraft af hvilket de ganske utilbørligt udbytte Arbejderne, forekommer det os at være naturligt, at Lovgivningsmagten øver sin Indflydelse paa dette Forhold og navnlig gør det ved en Lovfæstelse af en begrænset Arbejdstid. Det forekommer os ogsaa, at Arbejderne have et naturligt Krav paa at faa Andel i de Velsignelser, som Indførelsen af arbejdsbesparende Maskiner i Industrien betyder saavel for Industrien som for Samfundet i dets Helhed. Maskinerne ere arbejdsbesparende, og af Hensyn til den fulde Udnyttelse af Maskinerne anvendes kontinuerlig Drift. Men Arbejderne behandles daarligere end en Maskine, skønt Arbejderne burde behandles i højere Grad som Mennesker, end Tilfældet nu er.

Det Forslag, vi nu behandle, angaar jo særlig Industrien. I Lovforslagets § 2 undtages delvis Landbruget, i hvert Fald i visse Tider, hvilket vi selvfølgelig anse for at være fornødent under Hensyn til Høstens Betydning o. s. v. Men da Forslaget særlig angaar Industrien, maa vi ogsaa erindre, hvilke Forandringer Industrien er undergaaet, ikke mindst en Forandring til Skade for Arbejdernes Sundhed. Den stærke Specialisering af Arbejdet ved Maskinernes Indførelse har ganske naturligt øvet sin Indflydelse paa Kræfter og Nerver, saaledes at Arbejdet er blevet mere aandssløvende og nerveopslidende, end det har været i de gamle haandværksmæssige Tider. Ogsaa dette medfører naturligt, at Ønsket om Arbejdstidens Forkortelse bliver stadig stærkere blandt de Arbejdere, der lide under Nutidens industrielle Forhold. Og naar det ikke er muligt ad den lige Vej, ved Forhandling blandt de paagældende Parter at opnaa en saadan Indskrænkning, er det naturligt, at Lovgivningsmagten her træder til og hjælper dem, der haardest lide under disse industrielle Forhold.

Der blev i Fjor afholdt en international Arbejderbeskyttelseskongres i Lugano, saa vidt jeg ved, var Danmark ogsaa repræsenteret ved den Lejlighed, og her beskæftigede man sig ogsaa med Spørgsmaalet om Arbejdstid. Der forelaa en Mængde Oplysninger om kontinuerlig Drifts Anvendelse i sundhedsfarlige Virksomheder, og